

- Sagsøgeren har gjort gældende, at ud over en kompetence til at afgøre, hvem der er berettiget til ASA, har direktionen for ECB ikke tildelt CSO andre kompetencer på lønområdet, heller ikke kompetencen til at ændre cirkulære nr. 1/2011 med henblik på at udelukke visse medarbejdere fra dets anvendelsesområde.
 - CSO havde dermed ikke kompetence til at beslutte, at cirkulære nr. 1/2011 ikke finder anvendelse på sagsøgeren, når cirkulæret burde have været anvendt på sagsøgeren, såfremt CSO havde handlet i overensstemmelse med de beføjelser, som direktionen havde tildelt ham.
3. Tredje anbringende vedrører manglende høring af personaleudvalget, hvilket udgør en tilsidesættelse af chartrets artikel 27 og ansættelsesvilkårenes artikel 48 og 49.
- Sagsøgeren er endelig af den opfattelse, at såfremt CSO's afgørelse skal anses for en afgørelse, der ændrer cirkulære nr. 1/2011, har den ikke været genstand for en forudgående høring af personaleudvalget. Eftersom denne høring navnlig kræves forud for enhver ændring af cirkulære nr. 1/2011, burde ECB have hørt personaleudvalget vedrørende denne ændring.

Appel iværksat den 23. september 2016 af Sergio Siragusa til prøvelse af Personalerettens kendelse af 13. juli 2016 i sag F-124/15, Siragusa mod Rådet

(Sag T-678/16 P)

(2016/C 419/72)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Sergio Siragusa (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

- Kendelsen afsagt af Personaleretten den 13. juli 2016, forkyndt den 14. juli 2016, Siragusa mod Rådet for Den Europæiske Union, sag F-124/15, ophæves.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling og den appellerede kendelse ophæves.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat et eneste anbringende om en retlig fejl.

Appellanten har gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl ved den retlige kvalificering af Rådets afgørelse af 11. juli 2013 om godkendelse af hans ansøgning om tildeling af førtidspension. Følgelig er appellanten af den opfattelse, at ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. november 2014 om afslag på hans førtidspension skal kvalificeres som en bebyrdende retsakt om tilbagetrækning af den tidligere afgørelse, hvori førtidspensionen blev accepteret, og ikke blot som en bekræftende afgørelse af en stiltiende afgørelse om afslag.

Appellanten er endelig af den opfattelse, at det søgsmål, der blev anlagt i første instans, skal antages til realitetsbehandling og skal realitetsbehandles, eftersom den nævnte afgørelse af 12. november 2014 blev anfægtet inden for fristerne.

Sag anlagt den 26. september 2016 — Athletic Club mod Kommissionen

(Sag T-679/16)

(2016/C 419/73)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Athletic Club (Bilbao, Spanien) (ved advokaterne E. Lucas Murillo de la Cueva og J. Luis Carrasco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i Kommissionens afgørelse C (2016) 4046 final af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), som Spanien har indrømmet visse fodboldklubber, annulleres for så vidt som den vedrører Athletic Club.
- Artikel 4 og 5 i Kommissionens afgørelse C (2016) 4046 final af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), som Spanien har indrømmet visse fodboldklubber, annulleres for så vidt som den pålægger tilbagesøgning af den støtte, der angiveligt er ydet Athletic Club, og for så vidt som den pålægger ophævelse af selskabsskatteordningen for nonprofitvirksomheder, i henhold til hvilken Athletic Club er blevet beskattet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse C (2016) 4046 final af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), som Spanien har indrømmet visse fodboldklubber. Hvad angår sagsøgeren består denne støtte i en skattefordel, som klubben har opnået i den pågældende periode, idet den er blevet beskattet som en nonprofitforening og ikke på grundlag af den almindelige selskabsbeskatningsats.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at den i afgørelsen undersøgte foranstaltning inden for den geografiske referenceramme (Vizcaya) ikke kan anses for at være selektiv, eftersom alle fodboldklubber er nonprofitvirksomheder, som er underlagt den samme ordning og selskabsskattesats.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at forskellen i beskatningen af nonprofitvirksomheder og aktieselskaber er begrundet af de grundlæggende eksisterende forskelle mellem disse typer enheder.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at den i afgørelsen undersøgte foranstaltning hverken fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.